

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Advocații Statului

Sânt între publiciștii bisericești din Vechiul Regat vreo câțiva cari își reduc toată preocuparea și misiunea vieții lor la o continuă pledoarie pentru dreptul statului de-a se amesteca și de-a dicta în viața Bisericii. Prin postul pe care-l ocupă — post de stat dar în legătură cu viața bisericească — prin evitarea o viață înțelegătoare a hirotoniei preoțești, prin scrisul și cuvântul lor de continuă asmutare a preoțimii — pe care o iubesc așa de mult încât... s'au ferit de-a fi în rândurile acesteia — ei întruchi-pează pe toată linia ființii și manifestărilor lor funcția nesimpatică de comisari deghizați ai statului, de oameni neidentificați cu rostul și cu aspirațiile Bisericii, de «dascăli» cari din adăpostul lor liniștit dau lecții docte și fac continuu mărturisiri de dragoste celor ce în arșiță și în ploaie lucrează neîntrerupt ogorul Domnului.

Singurul capitol care-i pasionează, cu toată trământarea religioasă a vremii, cu toate problemele uriașe cu cari are de luptat Biserica în timpul de azi, este acel al dreptului domnului Ministru de-a se încrunta la ierarhii Bisericii și toată tristețea lor e că nu e destul de autoritar Onor. Minister cu soborul ierarhilor, că aceștia mai au — ca reprezentanți ai Bisericii — puțină independență și domnul Ministru nu merge — dintr'o creștinească reverență față de Biserica — așa de departe cum îl tot îndeamnă și-l învață dâșii. Veșnic cu lupa la ochi, o plimbă infrigurat pe fiecare față de ierarh ca să nu le scape neobservată și netrâmbițată nici o mișcare, nici un gând, care n'ar fi încă deplin îngeresc. Bătând monedă rentabilă, dar

foarte ieftină, din răspândirea și comentarea largă și fericită, a nedesăvârșirii ierarhilor, ei reușesc din nefericire să-și realizeze, într'o anumită măsură, scopul pentru care există și sunt destinați de cer și de Domnul Stat: acela de-a crea în preoțime o stare de veșnică neîncredere față de ierarhi, (nu însă în Mitropolia ardeleană, unde asemenea stări nu există), o atmosferă de critică și de neîmplinire a directivelor date de centrele eparhiale pe motiv că nu pornesc din intenții curate.

Trăesc oamenii aceștia pentru Biserica? Ferit-a Sfântul! Statul, asta-i doare pe ei. Statul nu în cercul lui firesc de activitate, ci statul ca domn în Biserica.

Ceeace-i doare actual pe acești oameni și nu le dă odihnă, e Legea de organizare bisericească din 1925, care, abstragând de câteva detalii rectificative în anii din urmă, staționează așa de potrivit cu ființa și cu misiunea Bisericii, dar și cu dragostea noastră pentru Statul român, raporturile între Biserica și Stat, raporturi de pretenție și conlucrare, dar fără sacrificarea libertății Bisericii (dacă nu le place cuvântul «autonomie»). Au cercetat cu microscopul toate incheieturile acestei legi și cum au găsit ceva care îi putea ajuta în agitația lor pentru modificare, prin exploatarea doleanțelor materiale ale preoțimii, au început să sune alarma la toate răspântiile. Astăzi punctele acelea au fost schimbate, deși nu ele erau cauza pentru nedreptățile făcute preoților cu aplicarea odioaselor curbe, acum suverane. Dar atmosfera, creată astfel contra legii, menținându-se și luptând

domnii amintiți aprig s'o mențină, s'a instituit o comisiune pentru a studia chestiunea. Acum să vezi insomnie pe dumnealor. La tot momentul tresar de întrebarea care-i chinuște ca un cuiu în creier: «Se modifică? Nu se modifică?» Ar putea crede cineva că alternativa aceasta a devenit automată numai în timpul din urmă, după prea multă frământare cu ea; că mai la început cerința modificării se impunea cugetării lor ca o concluzie a unei concepții despre Biserica și Stat și că purtătorii acestei cerințe aveau clară în minte o formă ideală a legii și pentru forma aceea militează.

Dar cine crede așa s'ar înșela grozav. Domnii aceia vreau modificare pur și simplu și atâta tot. Ce-o ieși, numai să se modifice. Mai bine ar fi — după dumnealor — să taie Statul toate drepturile episcopilor. Aceștia să fie ținuti la dispoziția domnului Ministru ca atunci când se va prezenta cineva la Dumnealui cu dorința de a se face preot, domnul Ministru să-i poruncească unuia din ei să-l hirotonească pe postul, (vezi proiectul mai nou). Orice indemn ar avea episcopul să-l dea unui preot, să întrebe întâi pe domnul Ministru. Iar domnul Ministru va aviza după ce va consulta pe preotul respectiv în caz că dispune de multe voturi pentru «partidul nostru». În caz contrar domnul Ministru va porunci episcopului, câteodată chiar Sf. Sinod, să ia măsuri severe contra cutărui preot, sau contra cutărui acțiuni preoțești.

«Legea este lege de Stat. Statul nu poate fi oprit de-a legifera în favorul clerului», scrie apodictic un astfel de funcționar sau pensionar exclusiv al Statului (cuvântul «clerului» e adăugat așa pentru a trezi aderența clerului). Oare de ce e în interesul clerului ră-

pirea libertății Bisericii? Statul nu poate fi oprit adecă de Sf. Sinod și peste tot de Biserica să-i dea legea care-i place lui. Iată ce enormități poate spune cineva care e laic în toate privințele.

După părerile acestor domni slujbași de stat, domnul Ministru de culte trebuie să joace în Biserica un fel de rol de Ober-Sinod, sau cel puțin de Ober-Procuror, iar episcopii, conducătorii Bisericii prin așezare divină, să fie reduși la niște simple manechine, mișcându-se prin apăsarea unui rezort din Ministerul cultelor.

«Nu poți avea pretenția Statului, dacă prin legile tale, îi tai orice interes pentru Biserica». Asemenea fraze nu pot izvoră decât sau dintr'o minte confuză sau din rea credință. Nu e toată Legea din 1925 bazată pe pretenția cu Statul? Și apoi nu este între Stat și Biserica legătura puternică și organică provenind din grijă amândouora pentru același neam? Cum să nu aibă Statul nici un interes pentru Biserica, când știe că Biserica, tocmai nepoliticizată și neinghenunchiată, pregătindu-și nestingherită elanurile și fixându-și ea — în cunoștință de cauză — problemele și mijloacele actuale de acțiune, lucrează pentru înobilarea neamului a cărui propășire spirituală stă și la inima Statului. Numai un Stat disolvat în meschinele ambiții de dominație ale diversilor miniștri poate să spună că nu mai are nici un interes pentru Biserica, oricât această Biserica ar lucra efectiv și într'un mod care nu poate trezi nici o suspiciune cu privire la lealitatea ei spre binele neamului. Ofența aceasta cred că o respinge orice ministru. Probabil de aceea nici nu se prea lasă înfiăcărât nici un ministru de perspectivele de dominație pe cari i le zugrăvesc și spre cari

spinse din cauze naționale, sau în tot cazul, erau privite suspect. E inutil să relevăm că în secolul trecut și până la finea războiului mondial, în 1920, situația internațională favoriza aceste tendințe, iar încurajarea șovinistă a iubirii națiunii proprii, se impunea ca absolut necesară și indispensabilă.

Dar a sosit noua epocă. Se sfârșește, era izolării politice și sociale. Convingerea că fiecare poate trăi izolat, departe de orice înțelegere și de orice relație cu ceilalți, a încetat de a mai fi actuală. Marele război, cu toate cruzimile și cu toate urmările sale funeste, a învățat pe oameni că francheta între ei, colaborarea și dragostea constituie nu numai metoda cea mai frumoasă, dar și calea cea mai practică a adevăratului progres al popoarelor și al societăților. Prin urmare într'un timp relativ scurt s'a făcut o muncă foarte rodnică pentru a obține contactul popoarelor, pentru a adapta la noui contingente ritmul vieții și al umanității, cu toată situația critică în care se găsește universul, e imposibil a nu recunoaște că nici odată în istoria umanității nu s'a observat o astfel de tendință spre o cunoaștere, comuniune și

FOIȘOARA

Cuvântarea

de deschidere a congresului teologic ortodox din Atena, a profesorului HAMILCAR S. ALIVISATOS

traducere de Iosif E. Naghiu student-teolog

Sire,
Preasfințite,
Doamnelor și Domnilor,

Sânt fericit că văd azi, după eforturi îndelungate și în adevăr penibile, realizându-se un proiect pe care l-am conceput de mai mulți ani, nu însă într'o formă cu totul originală.

Biserica ortodoxă, constituind o urmare neîntreruptă a bisericii vechi și unice, cu toată evoluția sa importantă în epoca bizantină, a intrat mai ales după căderea Constantinopolei și în multe puncte chiar înainte de cădere, adică în epoca certelor lcoanelor și a Schisme, într'o lungă perioadă de decadere care s'a prelungit aproape până în zilele noastre.

Dela căderea Constantinopolei și până în zilele noastre condițiile ne-au fost foarte nefavorabile pentru viața ortodoxă: aproape pe punctul de a face imposibilă orice mișcare spirituală. Chiar cea mai mare parte a ortodoxiei, biserica rusă, deși n'a cunoscut jugul străin, nu era emancipată cu totul, venind earăș la creștinism. Mult timp încă depindea de biserica mamă din Constantinopol, care era supusă unei stăpâniri stăine.

Intre timp începe a se desvolta conștiința națională a diverselor popoare. De atunci începe mișcarea naturală tinzând să creeze noi biserici ortodoxe naționale și autocefale, ceeace s'a și desăvârșit în secolul ultim ca urmare directă a desvoltării acestor popoare. Au format state libere în care au fondat biserici autocefale, conform principiului foarte rațional al bisericii libere în statul liber, ca și principiul și dispoziția foarte laudabilă a bisericii noastre de a răspândi binefacerile sale spirituale și chiar etnice asupra popoarelor pe cari le păstorește.

Din nefericire, aplicarea acestor principii n'a fost generală, din cauza apariției anumitor tendințe naționaliste provenite din

directive naționaliste unilaterale ale politice, mai ales în secolul trecut. Deși crearea bisericilor autocefale e perfect canonică, și contribuie la progresul întregului ecleziastic, în cazul nostru, fiindcă s'a abătut dela principiul unității, a contribuit la înălțarea zidurilor înalte între diversele părți ale ortodoxiei, pe cari diferențele de rasă, etnice și chiar ignoranța limbilor diverselor popoare ortodoxe le-au făcut și mai izolate și mai inaccesibile. Aceasta a făcut că diverse popoare, aparținătoare aceleiași biserici și alăptate de aceeași mamă, aveau atitudini foarte ostile, iar bisericile lor, uneori conduse în mod inconștient de naționalism, se observau cu răutate, se mărgineau la propriile lor limite, rupeau orice relație spirituală între ele și rămăneau într'o izolare care-i încânta. E inutil să mai adăugăm că această decadentă a agravat situația bisericii ca întreg și a dus-o până la dezastru.

Chir și știința teologică, care desparte în mod special biserica, n'a fost dispensată de aceste tendințe, fiindcă ignorarea limbii aducea și ignorarea operelor teologice cari se scriau într'o țară ortodoxă. De obicei erau ignorate, dacă nu chiar re-

îl îmbie stăruitor acești publiciști bisericicești.

Ar fi multe de spus pe marginea acestor teorii, prezentate cu ifos de dogmă, dar în realitate simple mijloace de circumstanță pentru desbinarea spiritelor în Biserică de dragul unor ambiții prea personale.

Deocamdată încheiem anunțând pe oricine: Biserica ortodoxă din Ardeal ține cu orice preț la autonomia (libertatea) ei, cu toate drepturile și datoritiile pe care le implică această autonomie ce rezultă din ființa Bisericii. Numai o Biserică autonomă își poate asuma responsabilitatea de ce se face și nu se face în cuprinsul ei. Iar o Biserică fără responsabilitate, o Biserică a cărei responsabilitate trece asupra Statului, nu mai e Biserică.

Preoțimea ardeleană așa cugetă și din această convingere a ei n-o poate smulge nici o instigație.

Sf. Sinod

Dintre lucrările sesiunii recente a Sfântului Sinod remarcăm:

Membrii înaltului for bisericesc își mențin hotărârea de a nu mai hirotoni diaconi sub vârsta de 23 ani, și preoți sub 25 de ani.

Se menține, afară de aceasta, decizia ca nici un preot să nu fie hirotonit fără acoperire bugetară.

Pentru arhiepiscopia Sibiului s'a făcut derogare dela această dispoziție.

Sf. Sinod ia act de darea de seamă a comitetului de conducere a revistei *Biserica Ortodoxă Română*. Darea de seamă se aprobă.

Se examinează regulamentul numirilor și transferărilor personalului bisericesc, întocmit pe temeiul avizelor date de eparhii.

S'a discutat conflictul ivit între P. S. episcop Vartolomeu și P. S. arhiereu Galaction Gordun, fără a se lua hotărâre.

În ședința dela 2 I. c. membrii Sfântului Sinod s'au ocupat de problema monahismului și au hotărât instituirea unei comisii, care, sub președinția I. P. S. Sale mitropolitului Nicolae al Ardealului, să cerceteze această însemnată chestiune a Bisericii noastre ortodoxe. Din comisiunea aleasă mai fac parte: I. P. S. Sa mitropolitul Visarion al Bucovinei, PP. SS. LL. episcopul Dionisie al Ismailului, Tit al Hotinului, Grigorie al Argeșului, și Nicolae al Orăzii.

S'a discutat pe articole și s'a întocmit regulamentul pentru numirea și transferarea personalului bisericesc.

Cu ocazia aceasta Sf. Sinod a luat măsuri și pentru reglementarea intervențiilor lătrălnice ale candidaților la preoție, hotărând să excludă pe acei candidați cari își urmăresc drepturile pe căi politice.

În aceeaș ședință s'a luat act de scrisoarea Primatului Angliei, unde se arată că concluziile conferinței din 1935 dela București au fost admise de provinciile de York și Canterbury cu marea majoritate de 104 voturi pentru, și 6 voturi contra.

În scrisoarea Primatului Angliei către I. P. S. Patriarh Miron se spune:

Vă amintiți că, în timpul memorabilei vizite a Sanctității Voastre la Londra din vara trecută, mi-ați înmănat o copie a rezoluției Sf. Sinod al Bisericii din România, cu data de 20 Martie 1936, prin care se declara că Sfântul Sinod acceptă validitatea hirotoniilor anglicane, după ce Biserica Angliei ar ratifica punctele conținute în raportul Conferinței ținute la București în Mai 1935.

Potrivit termenilor acelei rezoluții eu am supus raportul celor două sinoade (Convocațiuni) de Canterbury și York și sunt fericit de a vă informa că ambele sinoade, după o examinare amănunțită, au acceptat și aprobat raportul cu o majoritate zdrobitoare.

Aceasta înseamnă că înțelegerea realizată la București a fost acum în mod autoritativ acceptată de Convocațiunile, sau Sinoadele Bisericii Anglicane.

Alături un memorandum care arată în amănunte termenii rezoluțiilor votate, numai cu șase contra, în Sinodul de Canterbury și York.

Sper că Sanctitatea Voastră și ceilalți membri ai Sf. Sinod vor fi tot așa de mulțumiți cum sunt eu de obținerea acestui fericit rezultat, și mă rog ca relațiunile frățesti astfel stabilite să aducă roadă îmbelșugată în anii ce vin, spre gloria lui Dumnezeu și spre întărirea Corpului lui Hristos (Biserica lui Hristos).

Aceasta este speranța mea și a tuturor acelora cari au în inimă unitatea Bisericii lui Hristos ca înțelegerea deja ajunsă să ducă la progrese și mai mari către o deplină intercomuniune între Biserica Angliei și Bisericile ortodoxe de răsărit, ceea ce este sarcina rugăciunilor noastre și scopul tuturor eforturilor noastre.

Al vostru credincios frate în Hristos (ss) COSMA

Sf. Sinod a fost prorogat pentru luna lui Mai 1937.

Apel

Patriarhia Română — dorind să aibă întreaga literatură patristică tradusă în limba română — face apel către toți P. C. Preoți și P. S. mireni fii ai Bisericii noastre, care au convenit pregătire și depline cunoștințe atât cu privire la învățăturile bisericești, cât și la limba originală a cărților, cum și dorința de a lua parte la lucrarea aceasta frumoasă și de deosebită însemnătate pentru Biserica noastră, ca să binevoiască a se anunța la Consiliul Central Bisericesc, aducându-i la cunoștință opul sau lucrarea patristică pe care o traduc sau o voesc să o traducă. Cărțile trebuiesc traduse din limba originală în care a scris-o autorul, iar alte traduceri le poate folosi — cel mult — ca orientare traducătorul.

Imprimarea traducerilor se va face în ordine cronologică, începând cu apologetii.

Lucrările, — prezentate Consiliului Central Bisericesc, — înainte de a fi imprimate se vor revizui de o comisie alcătuită anume în acest scop sub președinția P. S. Vicar Patriarhal Irineu Târgovișteanul ca delegat al Sf. Sinod.

Editarea se va face de «Institutul Biblic» dela Patriarhia Română și Tipografia Cărților bisericești.

Remunerația pentru traduceri făcute și tipărite va fi 20% din venit, după acoperirea cheltuelilor de imprimare și editare.

Îndreptez rugarea mea către toți fiii buni ai Bisericii mele, ca să contribuie, — câți pot, la înfăptuirea acestui vechi gând al meu — și de sigur și al altor clerici ai Bisericii noastre.

Trimit tuturor celor ce se vor așeza la lucru ale Noastre Patriarhicești binecuvântări și le urez spor la muncă.

București, 16 Februarie 1937.

Miron,
Patriarhul României.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

ecumenică aș spune că muncește într-o formă supraumană spre a ajunge dacă nu la unire — foarte grea, din multe motive, iar azi imposibilă — cel puțin la înțelegerea mutuală între biserici. Cei cari ca mine urmăresc această mișcare dela nașterea ei, vor fi convinși că nu vom întârzia a vedea rezultatele pozitive ale acestui efort important. Dar abea sânt câteva decenii, de când era considerată imposibilă întrunirea reprezentanților diverselor biserici. Chiar dacă s'ar realiza pentru un moment, ea se va separa și mai dușmană, din cauza fanatismului orb care domina toate părțile și se baza în mare parte pe neglijarea împrejurărilor și a lucrurilor. Azi sânt adunați cu un scop comun reprezentanții diverselor biserici, și chiar ai bisericii catolice, sub forma de observatori amicali. Discută în plină armonie și liniște asupra divergențelor cari există și ajung îndată la o înțelegere reală asupra multor puncte. Aceasta înseamnă un progres realizat. Dar de ce, în acest discurs solemn de deschidere a congresului panortodox, găsesc potrivit a menționa în special mișcarea ecumenică, care n'are nici un raport direct cu adunarea de azi?

Spuneam la început că inițiativa din care a ieșit acest congres, nu era originală.

În mișcarea ecumenică, cu cele 3 direcțiuni ale ei, au fost invitate să colaboreze toate bisericile creștine. Toate bisericile, — în afară de cea catolică, în care se

Noua constituție sovietică

Proclamată cu mare sgomot, într-o ședință festivă a congresului sovietic dela Moscova, noua constituție, prezentată ca «cea mai democratică» din lume, n'a schimbat în lunile și săptămânile din urmă absolut nimic în viața cetățeanului simplu al uniunii sovietice, — acesta e faptul constat în corespondența dela Moscova a unui mare ziar din străinătate. Aceeș corespondență face și următoarele încheeri:

Constituția nouă rusească își face apariția mai mult în propagandă, decât în viața practică. La percheziti și arestări se introduc poate alte formalități, care însă au să rămâie numai formalități, fără să ocrotească pe cineva împotriva atotputerniciei autorităților. Libertatea persoanei, libertatea cuvântului și a presei este tot așa de îngrădită, ca și mai înainte. Deși constituția s'a proclamat în chip sărbătoresc, totuși rămân și mai departe active toate instituțiile create pentru a o stânjeni. În fruntea tuturor stă cenzura preventivă oficială, care îndeosebi cu privire la tipărituri din străinătate este astăzi și mai severă decât era până acum.

De altfel întreaga constituție este lipsită de partea principală, care ar fi să fie sufletul ei, și adică: noua constituție e văduvită de legea electorală. Constituția, — care deși recunoaște dreptul de vot general, direct și secret, și totuși îl monopolizează pe seama unui singur partid, — nu lămurește cum are să se desfășoare lupta electorală între cei candidați. Lămurirea o dau rezoluțiile publicate de comitetul central al partidului comunist, adică adevărata corporație legiuitoare a uniunii sovietice.

Conform constituției, uniunea sovietică [comună, republică, uniune] se împarte în cercuri electorale. Nu se fac liste, ci numai candidări personale. Organizațiile care își numesc candidații, sânt diferitele asocieri profesionale, sportive, științifice, și mai pe sus de toate marea uniune militară Osoaviakim. Conducerea tuturor organizațiilor este încredințată, după constituție, în mâinile comunistilor, legați prin disciplina de partid. Viitorii candidați vor fi prin urmare exponenți ai unui și aceluiaș partid. Candidările nu se pot face fără știrea și aprobarea conducerii partidului; — în modul acesta devine cu totul imposibilă pătrunderea elementelor de opoziție.

colaborare mai strânsă a popoarelor. Societatea Națiunilor și un număr mare de organizațiuni internaționale serioase, cu toate îndoilele și criticile carli s'au adus, cu toată situația extrem de gravă în care se găsește lumea, s'au ajuns la rezultate foarte importante în această direcție. Spre a nu face generalizări, mă mărginesc la problema teologică și ecleziastică, care ne interesează mai mult în acest moment.

Cu terminarea războiului începe o acțiune intensă de refacere, de organizare internațională ecleziastică și teologică. Se încearcă înlăturarea zidurilor chinezești cari separă diversele popoare și diversele biserici, efecte ale marilor evenimente, ale schismelor și operelor teologice cari au urmat în mod natural pentru a justifica și aprofunda punctele deosebitoare: muncă laborioasă, serioasă și voluminoasă, dar scolastică și mai ales fanatică. Un mare efort, în adevăr unitar, a face prin ceea ce numim mișcarea ecumenică, spre a concentra forțele creștine spirituale, care există în lumea întreagă în măsură a se opune răului moral care organizat sub una dintre multiplele forme de azi, și conduse de o disciplină de fer, încearcă distrugerea reală a ordinii religioase, morale și sociale. Epoca precedentă secolului nostru putea fi numită era diviziunii, pentru îngustimea, limitarea în concepții, în încăpăținarea în concepțiile anumitor medii, mai ales medii teologice, cari în discuțiile teologice asu-

pra formulelor și a concepțiilor unilaterale uitau aproape cu totul substanța principală a religiei creștine.

Epoca postbelică independentă de rezultate, de certitudinea probabil dubitabilă pe care o avea efortul unitar cel face, pentru efortul său unionist și pentru natura sa, poate fi numită era uniunii, a reinnoirii și a deșteptării gradate a unei conștiințe creștine unice.

Mișcarea, numită ecumenică, se concretizează mai ales în 3 mari organizațiuni internaționale: 1. Alianța universală a amicitiei internaționale prin biserică, care are de scop să examineze și să rezolve prin mijloace pașnice și cu intenție creștină, diferențele cari separă până la sânge popoarele și națiunile; 2. Organizația internațională a credinței și a administrației, care urmărește înțelegerea foarte dificilă a diverselor biserici asupra diferențelor dogmatice și a succesului unirii dogmatice; 3. Organizația universală a ceea ce numim creștinismul practic, care urmărește unirea și încurajarea tuturor forțelor și a tuturor concepțiilor morale din lumea creștină, spre a face să se cunoască și să se impune în mod practic, în viața socială, eternele principii absolute ale moralei Evangheliei, cu scopul de a combate în mod eficace și chiar de a anihila răul moral care domină și se impune azi cu tărie, din cauza indifferenței ce se manifestă față de aceste principii morale. Această mișcare

continuă cel puțin oficial a se persista politică «Non possumus» —, au răspuns cu entuziasm. Chiar biserica noastră, ceva mai înainte de această invitare, prin intermediul patriarhului ecumenic, a luat inițiativa constituirii unei societăți a Bisericilor, după modelul Societății națiunilor, și această propoziție a fost obiectul unei enciclice adresată tuturor Bisericilor creștine. Dar independentă de această hotărâre, Biserica ortodoxă, prin reprezentanții săi din diversele secțiuni autocefale, nu numai că a colaborat cu celelalte biserici autocefale și și-a adus la un efort comun propriile sale forțe, azi slăbite, dar a fost onorată în diverse chipuri prin reprezentanții ei.¹ Dela 1920 reprezentanții bisericii ortodoxe n'au lipsit niciodată dela întrunirile internaționale. Nu vreau să Vă atrag atenția asupra importanței participării Bisericii ortodoxe la această mișcare universală, care din insignifiantă poate deveni foarte importantă, dar acesta e un subiect care nu ne interesează acum. E de notat totuși, că în aceste întruniri internaționale, — ocazie care s'a prezentat pentru întâia oară în epoca noastră, — s'au cunoscut și s'au întâlnit teologii ortodocși ai diverselor secțiuni ale Bisericii ortodoxe, — cari până acum se ignorau din motivele pe cari le-am amintit

¹ P. S. Episcop de Thyateira, reprezentantul Patriarhatului ecumenic, a fost mai mult de o repriză numit președinte al adunării; ear cel care vorbește, secretar general.

Probleme-Recensii-Comentarii

Societatea Sfântul Gheorghe a tineretului din *Agnita*, în trunte cu harnicul părinte Pora, a organizat o serie de conferințe cu subiecte religioase-culturale îngrijindu-se de o sănătoasă hrană sufletească pentru popor în fiecare Duminecă după masă timp de două luni. Acest frumos ciclu de conferințe s'a sfârșit Duminecă în 28 Martie. Cu acest prilej a fost invitat părintele Dr. Nicolae Terchilă, profesor la academia teologică în Sibiu, care a servit la sf. liturghie și a predicat interpretând Evanghelia zilei, iar după masă a ținut o substanțială conferință vorbind despre „Legea românească în trecutul nostru”, și îndemnând pe popor să rămână pentru totdeauna fiii credincioși ai „mamei divine”, care este Biserica ortodoxă și să îndeplinească legea Bisericii, care e legea românească. Conferința părintelui Terchilă, ca și toate celelalte, au fost încadrate în frumoase cântece religioase și naționale executate de corul societății Sf. Gheorghe cu un succes impunător. Părintele protopop Păcală aduce călduroase mulțumiri vrednicilor colaboratori la realizarea acestei frumoase opere de adevărată educație a poporului, care merită toată lauda și recunoștința. Amintesc între alții pe d. Dr. Octavian Stănilă medic, Dr. Ioan Biriș judecător, și alții, cari n'au pregetat nici o osteneală pentru culturalizarea poporului. Fie ca sămânța aruncată, să cadă în pământ bun și să producă rod înșutit!

Comunitățile religioase, deși organizații admise legal, sânt oprite să-și pună candidați, după ce din aceste organizații comuniști, după drept, nu pot face parte.

Comunitățile religioase ar forma unica opoziție, care ar avea un program. Numărul credincioșilor, cum arată noul recensământ, s'a sporit binișor. Se cunosc și cererile tot mai stăruitoare pentru largirea drepturilor acestor comunități religioase și ale preoților lor.

Deocamdată, toate „libertățile” constituției sovietice rămân și mai departe asupriri și tiranii, îmbrăcate cu mai mult sau mai puțin meșteșug.

mai sus, — acum s'au unit în mod spontan și natural, spre a susține punctele de vedere ortodoxe și s'au prezentat ca o grupă ortodoxă unică. Așa s'a întâmplat la Lausanne și în special la Stockholm în 1935, ca și în alte ocazii, înainte și după această dată. Au atras astfel atenția arătând și punând în relief în sânul familiei creștine Ortodoxia pe care o considerau aproape moartă.

Iată ce ne-a dus la ideea azi realizată în mod așa de solemn. Ocazia de a reuni în comun un număr mare de teologi ortodocși a făcut să se nască ideea unei uniri posibile și indispensabile a tuturor forțelor ortodoxe existente. Din moment ce noi ortodocșii, luăm parte ca elemente izolate la mișcarea ecumenică, profitând de întrunirile cari au avut loc altădată și după o inițiativă străină, n'ar fi fost posibil să organizăm o întrunire exclusiv ortodoxă spre a pune, în mod mai direct, forțele noastre în contact și în relație într'un efort unic și organizat, ca să prezinte Ortodoxia ca o forță unică și în adevăr creștină, așa cum e de fapt și dela cari și noi și cei cari sânt în afară de noi să auză la fel. Această gândire, comunicată colegilor prezenți aci și la o conferință din Copenhaga în 1922, a fost primită cu entuziasm și a înlocuit ca o sămânță bună. Ideia înțelegerii și a colaborării a înlocuit în toate cercurile teologice ortodoxe. Toți, fără excepție, au simțit necesitatea acestei

Conferința dlui Col. Macovescu. — Dumineca trecută s'a ținut la Sibiu, în sala mare a Prefecturii conferința „Religie și Știință” a dlui col. Macovescu.

În fața unei asistențe alese, vorbitorul nostru a reușit să prezinte una din problemele care frământă astăzi spiritele și de rezolvarea căreia depinde armonioasa dezvoltare a spiritualității omenești.

S'a crezut, și se mai crede încă și astăzi de unii preinși, dar falși reprezentanți ai științei, că religia este o formă degenerată de gândire și ea nu poate trăi în bună înțelegere cu știința, ale cărei rezultate ar fi cu totul opuse religiei.

Această credință mai stăruie astăzi numai în sufletele înguste ale preinșilor cugetători. Conferințiarul nostru acest lucru și-a propus să-l demonstreze, și a reușit deplin: adevărata știință și adevărata religie nu numai că nu se contrazic, ci stau în raporturi de bună înțelegere. Adevărații oameni de știință cari și-au dedicat întreaga viață descoperirilor științifice, au fost în același timp credincioși smeriți, cari și-au încheiat lucrul lor cu rugăciuni de mulțumită lui Dumnezeu. Acesta este argumentul cel mai puternic care arată minunat felul cum se poate împăca religia cu știința. Aceste câteva idei pe care am ținut să le remarc, precum și alte multe dezvoltate cu o limpezime de cugetare, au format subiectul conferinței dlui Col. Macovescu, care a fost răsplătită cu o ascultare atentă de cei ce au asistat

Din Mohu. — Veterana societate Astra își continuă cu multă însuflețire realizarea valorosului ei program de culturalizare a maselor. În 28 luna trecută comuna a avut în mijlocul ei pe delegații dela centru Dr. Stoichița, inspector sanitar împreună cu Prof. Dr. Neaga, cari pe lângă frumosul dar al Astei, constatător din 100 cărți, au dat sătenilor înțelepte sfaturi cu privire la trup și suflet. Școala fiind neîncăpătoare pentru lumea care alergase la sfat bun, dovedește cât de necesară este realizarea gândului ce de mult îi muncește pe intelectualii harnici ai comunei, de a se zidi cu un ceas mai de vreme lăcașul cel nou. Se zice că anumiți fruntași (din Sibiu) ai partidului pun bețe în roate. Să fie oare adevărat?

uniri și în mod spontan au căzut de acord în principiu. Rămâne să decidem unde, când și cum poate deveni realitate această gândire.

Locul a fost găsit. Toți cei cari au fost prezenți la această primă adunare și la altele de aceeași natură cari au urmat și la cari s'a discutat chestiunea, în special la Cambridge în 1932 și la Chamby (Elveția) în 1935, aș putea zice că toți recunoscând de unde venia inițiativa, care în adevăr n'a putut fi numită astfel, fiindcă nimeni nu avea nici păreri, nici sentimente diferite, au decis îndată și foarte insistenți, că Atena să fie sediul primului congres de teologie ortodoxă, fiindcă azi e sediul celei mai vechi facultăți teologice. Pentru fixarea datei și a metodei, ni-au trebuit însă 10 ani.

De ce am întârziat atâtea? Iată că azi această adunare care n'a fost decât gândită și dorită, devine o realitate. Ne-am întrunit la deschiderea primului congres de teologie ortodoxă la Atena. Ideia congresului am studiat-o, am manifestat-o și am realizat-o la mișcarea ecumenică. E un act de dreptate să recunoaștem în acest moment și să arătăm conexiunea dintre congresul nostru și mișcarea universală, care face atâtea promisiuni pentru viitorul întregului creștinism.

Dar ce importanță, ce semnificație, ce scop urmărește adunarea de azi, ca și

Din Bungard. — A petrece câteva clipe în această comună e o plăcere. Ceeace nu vezi aiurea, vezi aici: o disciplină și armonie între Biserica, școală și administrație. Ai crede că învățătorii, notarul și primarul sunt copiii aceluiași tată, ai preotului. Iată că disarmonia trimbiată nu de mult de unele fiuice ale scrisului, a fost fictivă. Mulțumită griiei părintești a înalt Preasfințitului, comuna a fost dăruită cu un iconostas artistic lucrat, care îmbrăcând biserica în haină nouă, constituie o adevărată podoabă a casei Domnului. Locuitorii se fălesc cu „darul Mitropolitului”, dovadă că te roagă cu insistență să le vezi biserica. Chiar ca simplu asistent la manifestări publice, poți constata că lumea apreciază mult pe acei cari vin să aducă, nu să ducă. Astfel Duminecă în 4 crt., deși își anunțase sosirea în comună o grupare politică, totuși lumea s'a îndulzit spre sala unde în cadrul Astei se desfășura un program artistic destul de bogat. A sfătuit preotul Modran, a vorbit învățătorul-director Boiciu, pr. prof. Neaga, doctorul Lungu Cornel, s'a cântat, s'a declamat, uitându-se de aceia cari erau așteptați să ceară voturi.

Nr. 3657

AVIZ

Se aduce la cunoștință candidaților de preoți în Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu, că Vineri și Sâmbătă în 16—17 April a. c. se va ține la Arhiepiscopie sesiune extraordinară pentru examenul de capacitate preoțească. Absolvenții de academie și licențiați în teologie, fără examen de capacitate preoțească, sânt îndrumați a trimite de urgență cerere pentru admitere la acest examen cu actele despre pregătirea teologică, de naștere, și de botez.

Consiliul arhiepiscopesc

* AIVZ

Volumul al doilea din lucrarea: Hristos în școală, de părintele D. Calugăr, a ieșit de sub tipar și se poate comanda prin Librăria arhidiecezană, în vederea cateheților în învățământul primar.

Volumul al doilea cuprinde 498 pagini și costă Lei 220 exemplarului, la care se adaog Lei 25 porto poștal.

Librăria Arhidiecezană, Sibiu

organizarea congresului ținut la București, în Ianuar (anul trecut) și care — dacă vrea Dumnezeu — va mai continua să existe mult timp?

Spre a înțelege în adevăr mersul lucrurilor, e necesar să cunoaștem situația clară a Ortodoxiei în ea însăși și față de restul lumii creștine. Biserica ortodoxă, în structura ei interioară și în entitatea sa, formează o manifestare foarte importantă a idealului și a lumii creștine.

Formând, cum am demonstrat, o urmare neîntreruptă cu Biserica veche și nedivizibilă, oferă în ea însăși conjunctura perfectă a principiilor fundamentale ale religiei creștine și ale gândirii elenice, care durând de multe secole a pus tot ce era mai sublim și mai important în serviciul noii religii. Marii Părinți și Doctori ai Bisericii, sublimii poeți eclesiastici, fiii puri ai gândirii elenice, au desvoltat — am putea spune — toată forța spiritului lor grecesc; în așa fel — mai ales în epoca de înflorire a istoriei eclesiastice, în epoca de aur a Bisericii — cum se spune de obicei, apare o strălucire nouă și vie a spiritului elenic sub caracter creștin. Profunzimea și bogăția teologiei și a poeziei grecești, formând — ceeace formează vechii filosofi clasici eleni pentru filosofie — baza și punctul de plecare teologic ulterior și al desvoltării eclesiastice, care în toate timpurile și mai ales azi au provocat și provoacă admirația nelimitată a lumii civilizate și formează

INFORMAȚIUNI

Șomeri intelectuali în România.

Acum câteva săptămâni (la 7 Martie 1937) s'a făcut recensământul intelectualilor lipsiți de ocupație. Rezultatele obținute dovedesc, că somajul intelectual, în țara noastră, este departe de-a lua proporțiile din alte țări. Datele statistice confirmă, că România are 6197 șomeri intelectuali, din care la orașe: 3701, la sate 2496. În București 800. În Sibiu 100.

P. S. Sa episcopul armatei, Dr.

Ioan Stroia, a făcut gestul nobil de a dona sfintei biserici din *Aciliu*, prot. Săliște, două *vii*, suportând și taxele de transcriere a imobilului pe numele bisericii — Domnul să răsplătească cu dar de sus fapta generosului donator. — *Aciliu*, 5 April 1937. Pr. I. Bărbat.

Distincție. Lucrările dlui *Al. Lasca-rov-Moldovanu*: Viețile sfinților și Intoarcerea lui Andrei Pătrășcanu, au fost cinstite din partea I. P. Sfințitului patriarh *Miron* cu *diplome de onoare*. Meritata distincție dovedește, că o nouă eră se începe în scrisul românesc, — eră inaugurată în *duh creștin*, atât de trebuitor în lupta spirituală de azi, care în lucrările unor scriitori mai noi se înfățișează în trăsături de adâncă sinceritate și putere.

Ajutoare din cele mai nimerite.

Reuniunea meseriașilor români din Sibiu, sub priceputa conducere a P. C. protopop *Emilian Cioran*, ține să rămână mereu credincioasă trecutului ei de șapte decenii; și astfel, într'una din Duminecele trecute, a distribuit, la 86 ucenici, ajutoare în valoare de aproape zece mii de lei. Li s'au dat ucenicilor: haine, ghete, ciorapi, albituri, și cărți. Cheltuelile, pentru aceste lucruri, s'au acoperit din sumele de: 5000 lei dați de Consiliul arhiepiscopesc de Alba-Iulia și Sibiu, 1600 Lei dela banca „Albina”, ear restul este contribuție din partea meseriașilor români.

Act de mulțumire. Subsemnatul, în numele parohiei ortodoxe române din *Aciliu*, prot. Săliște, mulțumesc tuturor binevoitorilor cari au încurajat munca și jertfele sătenilor de a-și ridica o nouă biserică, a cărei clădire nădăjduim să fie terminată până în toamnă. Au contribuit: Banca Albina Sibiu 2000 Lei, Consiliul arhiepiscopesc Sibiu, 3000 Lei, Prefectura județului Sibiu 60.000 Lei, Jud. Brăila 10.000 Lei, prof. Oțoiu Cluj, protopop Dr. D. Borcia Săliște, primpretor Roșca Săliște, director I. Vulcuț Diciosânmărtin, I. Pavel București, director A. Gherman Sibiu, I. Noaghiu notar Mercurea, I. Gherman Aciliu, Ilie

mărirea bisericii noastre. Mai precis, din cauza bogăției și a profunziunii teologiei și a cultului ei, biserica ortodoxă a conservat în epocile și în perioadele de decadență atâtea sevă și vitalitate, grație cărora i-a păzit copiii, din punct de vedere religios și spiritual, în conjuncturi dificile.

Totuși, caracterul evident elenic al ortodoxiei fără care nu poate fi ceeace e, n'a făcut din ea o putere exclusivă. Chiar din contră, e foarte suplă, din cauza naturii, a libertății și a caracterului gândirii elenice, dovedește miracolul popoarelor slave în special și al altor popoare ortodoxe. Ortodoxia elenică li-a adus lumina religiei creștine și totodată și aceea a civilizației. Dar mai târziu a devenit o forță nouă, și o parte foarte importantă a entității lor și a existenței naționale, în același grad, fără nici o diferență. Ortodoxia e și pentru slavi, români, sirieni și alte popoare, ceeace e pentru eleni. Ortodoxia a devenit nu numai o mare forță spirituală în ea însăși și pentru fiecare națiune pe care o stăpânește din punct de vedere religios, ci și un instrument de legătură pentru popoarele care aparțin familiei sale, prin comunitatea calde atmosfere religioase pe care o respirăm în mod egal.

Dacă ortodoxia constituie o astfel de forță pentru ea însăși și în relațiile interne, nu reprezintă în epoca antibelică, — ce se urcă până la marea schismă din secolul XI, — cum am mai spus,

Martin Săliște, D. Bărsan Săliște, școala din Cristian, Maria Mareș Aciliu câte 1000 lei, Dr. Lupaș medic Săliște 3000 lei, cercul cult. inv. Săliște 3000 lei, H. Oțoiu inv. Aciliu 2000 lei, Pr. Bărbat Aciliu 600 lei, N. Mânzat Aciliu 500 lei. — S'au mai făcut și alte donații despre care se va face dare de seamă la sfîșirea bisericii. — Pr. I. Bărbat.

Sfat cuminte și indemn bun pentru popor. Conferințarii Asociațiunii culturale „Astra”, desp. județean „Sibiu”, au ținut în ultimul timp, în Martie și April, instructive prelegeri în comunele: Cașolt, Daia, Roșia, Noul, Gușterița, Mohu, Bungard și Șelimbăr, dând sătenilor din aceste opt comune sfat și indemn în materie de *economie, igienă, morală creștină și istorie națională*. Dintre preoții noștri au conferențiat: profesorul Dr. N. Neaga („Biblia pentru săteni”) și prof. A. Nanu („Clike din viața lui Mihai Viteazul”). Despre credința strămoșească și pericolul satelor din punct de vedere național, a vorbit dl revizor școlar Ion Dragomir. — Conferințarii au fost ascultați cu mare interes în comunele menționate. Din partea Asociațiunii s'a dat fiecărui cerc cultural câte o bibliotecă în valoare de peste trei mii de lei. Intre cărțile acestor biblioteci se cuprind și cele dăruite de M. S. Regele prin Fundațiile Regale.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 11 April 1937, va predica părintele M. Neagu.

Conferință publică. În continuarea ciclului religios, conferințiază Duminecă, în 11 April 1937, ora 6 seara, în sala prefecturii județene, dl avocat din Craiova și președinte al mai multor societăți culturale și patriotice craiovene, *Constantin M. Ciocăzanu*, despre: Credință și magia ei putere.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Mântuirea în Biserica Ortodoxă, de Pr. N. V. Hodoroabă, Iași, Tip. „Opinia”, 1937. Preț 10 Lei. — Broșură de 24 pagini, în care se dezvoltă pe scurt felul cum privește biserica noastră creștină ortodoxă chestiunea însemnată a mântuirii sufletelor.

Scrisă, ca să poată fi citită atât de poporul dela țară, cât și de lucrătorii fabricelor dela orașe, cărticica părintelui Hodoroabă se citește cu folos de tot creștinul.

Organizați Reuniuni de femei

perioda separării și a scolastice, pe când biserica noastră e disprețuită pe nedrept și din ignoranță de catolici și de protestanți. Era considerată ca o biserică moartă și fosilă, incapabilă de a mai produce o nouă viață spirituală, legată cu totul de tradiție și formalism, pentru care ei o considerau ca moartă, dar care au fost așa de rău înțelese, așa de rău interpretate prin ei și din nefericire și de unii din noi. Dar, după marele război, am înțeles necesitatea imperioasă de a face să colaboreze toate forțele spirituale creștine, spre a forma un front unic, iar atenția restului lumii creștine s'a îndreptat spre Ortodoxia noastră. Probabil, azi nu prezintă atâtea forțe spirituale ca celelalte biserici creștine, fiindcă azi încă se găsește în depresiune spirituală din cauza lungilor răstiri din trecut. Dar, judecând locul pe care-l ocupă în istoria creștinismului și posibilitățile evoluției sale viitoare, nu e o forță fără importanță sau neglijabilă. Dat fiind că la această mișcare modernă, numită cu termen grecesc ecumenic, biserica latină nu colaborează pe baza politicii de *Non possumus* — cooperarea bisericii noastre cu restul lumii creștine e considerată ca foarte prețioasă. Și în adevăr e prețioasă mai ales pentru importanța și bogăția sfintei tradiții pe care o deține. Celelalte biserici, neglijând de timpuriu tradiția, încep

Anunț
Școala normală de băieți „Andrei Șaguna” din Sibiu are trebuință de 80—100 de paturi solide, de fier, cu somieră. Ofertele închise, cu garanția reglementară, se vor înainta *Comitetului școlar*, până la 24 Aprilie 1937. Președinte Tr. Scorobeț

Secretar I. Sandu

Tribunalul Sibiu Secția I-a

Dos. P. j. 1511—1929

(10) 1—1

Extras

Tribunalul Sibiu prin decisiunea P. j. 1511/1929 din 10 Noemvrie 1936, a admis în sensul dispoz. art. 93 legea persoanelor juridice, schimbarea membrilor în comitetul de conducere al Asociației Restauratorilor, Hotelierilor și Cărciumarilor Români din Sibiu cu următoarele persoane:

Președinte: Dumitru Papp, Vicepreședinte: Nicolae Dragomir și Ioan Gligor, Casier: Ioan Bozdog, Cenzori: Dumitru Schiopu, Achim Crăciun și Simion Manole, Membri: Ioan Banciu, Andrei Niculcea, Ioan Banu, Nicolae Rusu, Ioan Pinte, Petre Răspop și V. Ritivoi, cu toți domiciliati în Sibiu.

În același timp s'a încuviințat și modificarea art. 4, 7, 14 și 25 din statute, în sensul procesului verbal al adunării generale din 20 Februar 1936. Sibiu, 10 Noemvrie 1936.

Grefier:

I. TÂNĂSESCU

(17) 1—2

Publicațiune de licitație

Consiliul parohial ort. rom. din filia Streiu, județul Hunedoara, protopopiatul Hațeg, dă în întreprindere, prin licitație publică cu oferte închise, zidirea bisericii, conform devizului și planului aprobat de Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc sub Nr. 8941 din 6 Noemvrie 1936.

Ofertele închise și sigilate însoțite de o garanție de 23.000 lei în numerar, sau acte de valoare, se pot depune până la începerea licitației, care va avea loc în ziua de 18 Aprilie 1937 ora 3 p. m. în biserica din Streiu.

Planul și devizul se pot vedea în orice zi la oficiul parohial.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a da lucrarea aceluia în care va avea mai multă încredere.

Streiu, la 3 Aprilie 1937.

Oficiul parohial ort. rom.

Pr. Ștefan Păcurariu

Nr. 83/1937

[18] 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a *Pestișul-mare* cu filia *Buitur*, din protopopiatul Hunedoarei, cu termen de 30 zile dela prima publicare în *Telegraful Român*.

Beneficiile împreunate cu acest post sânt:

1. Nefiind casă parohială, parohia plătește chiria până la edificarea casei.
2. Sesiune parohială și adău:
a) *Pestișul-mare*: 2 jug. 651 st. p. fânaț. Adău: 30 litri porumb smicurat dela fiecare familie, — cca 90 familii.
b) *Buitur*: 3 jug. 810 st. p. arător, fânaț și grădină. Adău: 30 litri porumb nesmicurat dela fiecare familie, cca 65 familii.
3. Stola obișnuită în parohie.
4. Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Hunedoarei, în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererea de concurs și concesiune dela Preaven. Consiliu Arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta, cu prealabila încuviințare a oficiului protopopesc, în vre-o Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Oficiul protopopesc ortodox român al Hunedoarei în înțelegere cu consiliul parohial.

Hunedoara, 15 Martie 1937.

Nicolae Suciu

protopop

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

Bilanțul fondului de ajutorare preoțesc

Active		la 31 Decemvrie 1934		Passive
Cassa (Numerar) starea la 31 Decemvrie 1936	1.615.604	Starea la 31 Decemvrie 1935	783.252	
	1.615.604	Capitalizare	832.352	
			1.615.604	
Cheltuit		Contul Cheltueli și Venituri		Incasat
Natura cheltuelilor		Natura incasărilor		
Ajutoare pentru:		Cotizații de fondare	73.100	
11 preoți à — — — — 30.000	330.000	„ lunare	1.181.909	
6 „ à — — — — 15.000	90.000			
Imprimare, registre	982			
Echivalent	1.675			
Capitalizare	832.352			
	1.255.009			1.255.009
Sibiu, la 31 Decemvrie 1936.				

Clopote, Policandre, Sfeșnice

fabricația „OITUZ” București, din material calitatea I, cu garanță în scris pe 50 de ani oferă **Librăria Arhiepiscopescă**, Sibiu, unde se pot vedea diferitele modele gata, cu cele mai convenabile prețuri și franco, gara de predare.

Clopotele se fabrică în orice greutate și în tonul ce se cere, în termen de 30 zile. Inscriptia pe clopote se face gratuit.

Biserica ortodoxă a avut totdeauna conștiința acestor puncte ale existenței sale și le-a plasat totdeauna în teologie. Studiul și elaborarea marilor probleme spirituale care preocupă în mod natural Biserica prin însăși situația sa, s'a format, ca să zic așa, — în laboratoriu teologic. Astfel teologia în mod pozitiv, sau uneori chiar negativ — de ce nu, spiritul se îndreaptă unde vrea, — studiind și regulând în mod sistematic presupunțiile dificile ca și urmările lor, încearcă să se adapteze, găsește și pregătește soluția și ofere prin aceasta un material valoros pentru biserică. La rândul ei, Biserica sub influența sfântului Duh, ia, adoptă și determină în mod oficial, ceea ce e just, convenabil și adecvat infalibil mântuirii oamenilor. Iată prima și principala misiune a teologiei, care e peste tot rolul spiritual al bisericii. Condusă de o astfel de ideologie, condusă la rândul ei spre o spiritualitate mai înaltă ea determină toate în spiritul lui Hristos.

Această poziție și semnificație a teologiei ortodoxe se desemnează, ca să zic așa, în mod clar în chestiunea conciliilor ecumenice. Prin urmare, cum ne arată istoria lor, ceea ce a pregătit prin operele sale pozitive și uneori negative și s'a zidit prin elaborarea spirituală, Biserica a urmat apoi pentru a o determina și a o stabili în mod pozitiv, sub influența Sf. Duh. Toate ace-

stea cu o înțelepciune în adevăr infalibilă, să fie și să rămâie în etern imutabilă, inalterabilă și invariabilă.

Azi, tot așa, dacă vrem s'o recunoaștem, — fiindcă nu e recunoscută în general, — necesitatea de a convoca un Conciliu ecumenic, Biserica nu putea avansa fără munca pregătitoare, așa de importantă, a științei teologice. Va studia timp îndelungat și detaliat toate chestiunile care interesează Biserica, dela cele mai importante și mai dificile, până la chestiunile secundare și la cele ușoare, dintre care unele sânt înscrise în programul concursului nostru.

Studiate bine și bine pregătite, aceste chestiuni vor fi prezentate Bisericii ca un material foarte prețios, asupra cărora ea își va pronunța judecata și deciziunea definitivă prin păstorii săi. Nu s'ar fi putut proceda altfel la convocarea Conciliului ecumenic, fără această pregătire, pe care ei înșiși au încercat în zadar, dat fiind volumul de muncă pastorală, mai ales în condițiile actuale. Să notăm că pata, atât pentru Biserica, cât și pentru teologia însăși, devine și mai ardentă, prin urmare mai necesară și indispensabilă pentru perioada care se întinde din epoca luptelor iconoclaste și până azi.